16/02/2022

Βεροίας: «Οι Άγιοι σπεύδουν να μας θεραπεύσουν με τη χάρη του Θεού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Χθες το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, όπως κάθε Τρίτη απόγευμα, στον Εσπερινό και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Τήν περασμένη Κυριακή ἡ Ἐκ-κλη-σία μας μᾶς εἰσήγαγε μέ τήν πα-ραβολή τοῦ Τε--λώνου καί τοῦ Φα-ρισαίου, στό Τριώδιο, τήν πε--ρί-ο-δο δηλαδή τῆς προετοιμα-σίας γιά τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί γιά τό στάδιο τῶν ἀρετῶν πού ἐκείνη ἀνοίγει γιά ὅλους μας.

Βασική προ-ϋπόθεση τῆς πνευμα-τι-κῆς προ-ετοιμασίας, στήν ὁποία θά μᾶς καλέσει ἡ Ἐκκλησία μας, εἶναι ἡ μετάνοια, καί προϋπό-θεση τῆς με-τα-νοίας εἶναι ἡ συνει-δη-το-ποίηση τῆς ἁμαρτωλότητός μας.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός πολύ συ-χνά προβάλλει πρότυπα μετα-νοί-ας, προ-βάλλει ἀνθρώπους πού ἦ-ταν ὄντως ἁμαρτωλοί, καί ὅμως συνει-δη-το-ποίη-σαν τήν ἁμαρτωλότητά τους, με-τα-νόησαν καί σώθηκαν.

Γιά τόν ἴδιο ἀκριβῶς λόγο καί ὁ ἅγιός μας, ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὁ ἀρχι-ε-πίσκοπος Συμφερουπόλεως, ὁ ἰα-τρός καί θαυματουργός, ἀρχίζει τόν λόγο του γιά τήν Κυριακή τοῦ Τε--λώνου καί Φαρισαίου μέ τήν ὑπεν-θύμιση τοῦ λόγου τοῦ Κυ-ρίου: «Νά θυμᾶστε, σᾶς παρακαλῶ, πά-ντο-τε», λέγει ὁ ἅγιος, «τά λόγια τοῦ Χριστοῦ: οἱ τελῶναι καί αἱ πόρ-ναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τήν βα-σι-λείαν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Κύριός μας», συνεχίζει, «ἦταν κα-λεσμένος στό σπίτι ἑνός Φαρι-σαίου, τοῦ Σίμωνα, σέ γεῦμα. Τό ἔμαθε μία πόρνη καί ἀφοῦ ἀγό-ρα-σε πολύτιμο μύρο πῆγε στό σπίτι τοῦ Σίμωνα. Γονάτισε κοντά στά πόδια τοῦ Ἰησοῦ, τά ἔβρεχε μέ τά δάκρυά της, τά σκούπιζε μέ τά μαλ-λιά της καί τά ἄλειφε μέ μύρο. Ὁ Φα-ρι-σαῖ-ος Σίμων τό ἔβλεπε καί μέσα του κατηγοροῦσε τόν Ἰησοῦ ἀγα-να-κτώ-ντας γιατί ὁ Κύριος δέν ἀπο-μάκρυνε αὐτήν τήν ἀκά-θαρ--τη καί ἁμαρτωλή γυναίκα. Ὁ Χριστός ὅμως κοίταξε μέ εὐσπλαγ-χνία τή γυναίκα αὐτή καί τῆς συγ-χώρησε τίς πολλές της ἁμαρτίες, διότι με-τα-νόησε εἰλικρινά καί τόν ἀγά-πη-σε μέ ὅλη της τήν ψυχή».

Κάτι ἀνάλογο περιγράφει καί ἡ παραβολή τοῦ Τελώνου καί Φαρι-σαίου. «Στό ναό τῶν Ἱεροσολύ-μων», λέγει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «τήν ὥρα πού προσφέρονταν θυσίες βρί-σκο-νταν μεταξύ τῶν ἄλλων ἀν--θρώπων ἕνας Φαρισαῖος, ὑπερή-φα-νος γιά τήν εὐσέβειά του, καί ἕνας ἁμαρτωλός τελώνης περι-φρο--νη-μέ-νος ἀπό ὅλους. Αὐτός δέν τολ-μοῦ--σε νά σηκώσει τά μάτια του καί ἐπαναλάμβανε μόνο τή σύντο-μη εὐχή: ὁ Θεός ἱλασθητί μοι τῷ ἁμαρ-τωλῷ». Ἀντίθετα, «ὁ ὑπερή-φα--νος Φαρισαῖος εὐχαριστοῦσε τόν Θεό ὅτι δέν εἶναι ὅπως τό πλῆ---θος τῶν ἁμαρτωλῶν ἀν-θρώ-πων ἤ ὅπως ὁ τελώνης. Ὅμως», συ-νεχίζει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «αὐτόν τόν

ταπεινό τελώ-νη ἔβλεπε ἀπό τά ὕψη τοῦ οὐρανοῦ ὁ Θεός, αὐτός πού μέ τό στόμα τοῦ προφήτη Ἠ-σαΐα εἶπε: ἐπί τίνα ἐπι-βλέψω, ἀλλ᾽ ἤ ἐπί τόν ταπεινόν καί ἡσύ-χιον καί τρέμοντα τούς λόγους μου.

Ἡ παραβολή αὐτή τοῦ Χριστοῦ εἶ-ναι ἄξια μεγάλης προσοχῆς, διό-τι σέ αὐτήν ὁ Κύριος μᾶς ἔδειξε πό--ση σημασία ἔχει ἡ πνευματική φτώ-χεια, δηλαδή ἡ ταπείνωση, γιά τήν προσευχή καί γιά τά καλά ἔργα. Δέν ἔχουμε κανένα δικαίω-μα», το-νίζει ὁ ἅγιος, «νά ὑπερηφα-νευ-ό-μα-στε γιά τά καλά καί εὐά-ρε-στα στόν Θεό ἔργα μας καί γιά τήν εὐλάβειά μας. Ὅλα αὐτά πρέπει νά τά θεω-ροῦ-με φυσικά καί ἀνα-γκαῖα. Οὔτε πρέπει νά δίνουμε προ--σοχή σέ αὐτά καί νά τά θυμό-μαστε. Τό ἀριστερό μας χέρι νά μήν γνωρίζει τί κάνει τό δεξιό.

Δέν πρέπει νά ξέρουμε τί εἶναι ἡ ὑπερηφάνεια καί τί εἶναι ὁ αὐτο-έ-παινος, ὅπως δέν τό ξέρουν τά μι-κρά παιδιά γιά τά ὁποῖα ὁ Κύ-ριός μας εἶπε: ἐάν μή στραφῆτε καί γέ-νη-σθε ὡς τά παιδία, οὐ μή εἰσέλ-θη-τε εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρα-νῶν.

Ἡ ταπείνωσή μας μέρα μέ τή μέ-ρα θά μεγαλώνει, ἄν ὡς κανόνα τῆς ζωῆς μας θά πάρουμε καί ἕναν ἄλ-λο λόγο τοῦ Κυρίου: ὅταν ποι-ή-σητε πάντα τά διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοι ἐσμεν, ὅτι ὅ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιή-καμεν.

Νά ὁ ὁδηγός τῆς ζωῆς μας», κα-ταλήγει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «ἡ πρώτη καί ἡ σπουδαιότερη στούς μακαρι-σμούς ἐντολή: μακάριοι οἱ πτωχοί τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βα---σιλεία τῶν οὐρανῶν.

Διότι, ὅπως λέγει καί πάλι ὁ Χρι-στός, τό ἐν ἀνθρώποις ὑψηλόν, βδέ--λυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Πρέπει νά θυμοῦνται αὐτόν τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ--νοι οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν τήν εὔνοια τῶν προϊσταμένων τους καί γενικά αὐτῶν πού ἔχουν τίς ὑψη-λές θέσεις καί ἔχουν τήν ἐξου-σία στά χέρια τους, τούς ζηλεύουν, τούς κολακεύουν καί δέν τολμοῦν νά τούς ἐλέγξουν γιά τίς ἄδικες πράξεις τους.

Ὁ δίκαιος Θεός βλέπει αὐτούς πού βάζουν τόν ἑαυτό τους πάνω ἀπό ὅλους, τούς ἐλέγχει καί τούς κρίνει μέ τό στόμα τοῦ προφήτη Ἡσαΐα: καί πεσεῖται ὕψος ἀνθρώ-πων καί ὑψωθήσεται Κύριος μό-νος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Νά θυμόμαστε τόν φοβερό αὐτό λόγο τοῦ Κυρίου καί νά ἐπαινοῦμε μόνο αὐτούς», λέγει ὁ ἅγιος Λο-υ-κᾶς, πού σάν τόν τελώνη ἀγάπη-σαν τήν ταπείνωση καί νά ἀκο-λου-θοῦμε καί ἐμεῖς τό παρά-δειγ-μά του.

Ἡ ταπείνωση ἦταν ἄλλωστε μία ἀπό τίς ἀρετές, ἡ ὁποία ὕψωσε καί τόν ἅγιο Λουκᾶ, καί τοῦ ἔδωσε πλούσια τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Διότι, ἄν καί ἦταν διάσημος

καθηγητής τῆς Ἰατρικῆς, αὐτός χαιρόταν νά θερα-πεύει δωρεάν τούς φτωχούς καί ταπεινούς χωρικούς στίς ἀπο-μα--κρυ-σμένες ἐπαρχίες τῆς Ρωσίας καί τῆς Σιβηρίας. Καί μέ αὐτή τή χάρη θεραπεύει καί ἐμᾶς μέχρι σήμερα, ὅταν ζη-τοῦμε τή βοήθειά του, καί μάλιστα πολλές φορές ἄμεσα, ὅπως στό θαῦμα τό ὁποῖο διηγεῖται μία κυρία ἀπό τό Μεσολόγγι.

«Ὁ ἄνδρας μου», γράφει, «ἐδῶ καί δύο χρόνια περίπου παρουσία-σε λέμφωμα στό στομάχι. Παράλ-λη-λα μέ τούς γιατρούς πού τόν εἶχαν ἀναλάβει, σπεύσαμε νά ζη-τή-σουμε καί τή βοήθεια τῶν οὐρα-νί-ων ἰατρῶν, τῶν θαυμα-τουρ-γῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τούς παρακαλούσαμε ὅλους κα-θη--με-ρι-νά καί μέ δάκρυα στά μάτια νά ἐπέμβουν καί νά τόν θερα-πεύ-σουν, ἰδιαιτέρως ὅμως προσευχό-μα--σταν στόν ἅγιο Παρθένιο, ἐπί-σκο-πο Λαμψάκου, πού εἶναι προ-στά---της τῶν καρκινοπαθῶν, καί στόν ἅγιο Λουκᾶ, ἀρχιεπίσκοπο Συμ--φερουπόλεως, τόν ἰατρό.

Μέ τή βοήθειά τους ὁ σύζυγός μου, παρά τίς δυσμενεῖς προβλέ-ψεις τῶν ἰατρῶν, εἶδε κάποια βελτίωση στήν ὑγεία του, συνέχιζε ὅμως νά νοσηλεύεται.

Ἕνα πρωινό, καθώς προσευχό-μουν καί πάλι στόν ἅγιο Λουκᾶ, ἔκλεισα τά μάτια μου καί εἶδα στήν πόρτα τοῦ δωματίου ἕνα γέροντα μέ ἄσπρα γένια καί μέ ἄσπρη στολή ἀπό τή μέση καί ἐπάνω. Ζαλισμένη ὅπως ἤμουν, δέν κατά-λαβα τί ἀκριβῶς συνέβαινε. Ἐκεῖ-νος προχώρησε πρός τό κρε-βάτι τοῦ συζύγου μου, τόν σταύ-ρωσε καί ἐξαφανίσθηκε.

Σέ λίγες ἡμέρες ὁ σύζυγός μου ἔκανε τίς προ-γραμ--ματισμένες ἐξε-τά-σεις καί, ὦ τοῦ θαύματος, ἦταν ἀπολύτως καθαρές. Τό λέμφωμα εἶχε ἐξαφα-νισθεῖ, κάτι πού, ὅπως μᾶς διαβε-βαίωσαν οἱ θεράποντες γιατροί, δέν συμβαίνει ποτέ.

Τότε ἔφερα στόν νοῦ μου τήν ἐπίσκεψη ἐκεί-νου τοῦ γέροντα μέ τήν ἄσπρη πο-διά στό δωμάτιο τοῦ συζύγου μου τήν ὥρα πού προσευ-χό-μουν καί κα-τάλαβα ποιός ἦταν. Ἦταν ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὁ ἰατρός, τοῦ ὁποίου τή βοήθεια ζητοῦσα καί ὁ ὁποῖος ἦρθε καί θεράπευσε ὁλο-κλη-ρωτικά τόν σύ-ζυ-γό μου.

Ἀπό ἐκείνη τήν ἡμέρα δέν ἔπαυσα ποτέ νά εὐχαριστῶ τόν ἅγιο Λουκᾶ πού ἔσωσε τόν σύζυγό μου καί νά δοξάζω τόν Θεό γιά τή μεγάλη του δωρεά».

Οἱ ἅγιοι σπεύδουν προκειμένου νά μᾶς θεραπεύσουν μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἕνα πράγμα πρέπει νά ξέρουμε, ὅτι πάλι θά πεθάνουμε. Θά πεθάνουμε, ὅταν θά ἔρθει ἡ ὥρα. Τό θέμα εἶναι ὅμως νά μήν πεθάνουμε καί νά μήν νεκρωθοῦμε γιά πάντα, ἀλλά νά προσπαθοῦμε νά ζοῦμε ἐν Χριστῷ, οὕτως ὥστε καί ὅταν πεθάνουμε, νά ζήσουμε μέ τόν Χριστό αἰώνια. Αὐτό εἶναι τό ζητούμενο, αὐτή

πρέπει νά εἶναι ἡ προσευχή μας. Ἐκεῖνο πού θά πρέπει νά μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι νά μήν νεκρώσουμε τήν ψυχή μας, τό σῶμα μας κάποια στιγμή θά νεκρωθεῖ. Ἄς ζητοῦμε, λοιπόν τή χάρη τῶν ἁγίων μας καί γιά τό σῶμα μας καί γιά τήν ψυχή μας.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ